

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Naříkaným rozhodnutím zrušil žalovaný úřad usnesení okresní vyživovací komise v Tachově ze dne 7. listopadu 1919, jímž stěžovatelkám byl přiznán vyživovací příspěvek za dobu od 1. srpna 1917.

Stížnost rozhodnutí tomu vytýká nezákonnost a předchozímu řízení zmatečnost. Rozhoduje o ní, nejvyšší správní soud uvážil toto:

Jak ze spisů vychází, usnesla se okresní vyživovací komise v Tachově dne 7. listopadu 1919 na tom, aby z dvaadvaceti žadatelek byl dvaceti přiznán vyživovací příspěvek za dobu od 1. srpna 1917. Toto usnesení nebylo však stranám doručeno, nýbrž předsedou okresní vyživovací komise předloženo zemské vyživovací komisi se žádostí o poučení, zdali je okresní vyživovací komise oprávněna v případě, v němž nárok žadatelek již jednou pravoplatně byl zamítnut, rozhodnouti o opětne podané jejich žádosti.

Zemská vyživovací komise k této zprávě naříkaným usnesením zrušila usnesení okresní vyživovací komise v Tachově ze dne 7. listopadu 1919 pro nezákonnost vzhledem k tomu, že žádosti stěžovatelek v dřívější době podané byly pravoplatně zamítnuty a k novému meritornímu rozhodnutí není důvodu, ježto v obnovené žádosti nebylo uvedeno nových okolností.

Teprve toto usnesení zemské vyživovací komise bylo stranám doručeno, tak že teprve z výroku vyšší stolice se dozvěděly o usnesení okresní vyživovací komise jim dosud nedoručeném.

Avšak usnesení okresní vyživovací komise ze dne 7. listopadu 1919 nelze považovati za rozhodnutí úřadu, dokud stranám nebylo doručeno jako úřední vyřízení žádosti jejich a dokud strany k tomu oprávněné neměly příležitosti použití případných opravných prostředků proti němu, což se vztahuje též na zástupce finanční správy při vyživovací komisi.

Usnesení úřadu nedoručené, k němuž strany nemohly dosud zaujati stanovisko, poněvadž jim nebylo ještě úřadem sděleno, nemůže však býti základem pro rozhodnutí vyšší instance, postrádá tudíž naříkané rozhodnutí žalovaného úřadu všeho zákonného základu a bylo je proto jako nezákonné zrušiti....

Č. 706.

A d m i n i s t r a č n í ř í z e n í: I. Nedostatek podpisu strany na zápise vedeném dle § 11 zák. o zabír. bytův obcemi z r. 1919 není podstatnou vadou ve smyslu § 6, odst. 2 zák. o správ. s., když strana připouští, že zápis byl veden, a nemá věcných námitek proti jeho obsahu. — II. K otázce, je-li vadou, odůvodňující zamítnutí odvolání, že strana odvolání vlastnoručně nepodepsala a že advokát odvolání sepsavší a podepsavší nevykázal plnou moc strany?

(Nález ze dne 11. února 1921 č. 1619.)

V ě c: Filip F. a soudr. v Uherském Hradišti proti nájemnímu úřadu v Uherském Hradišti o zabrání bytu.

V ýrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje ohledně Antonie F. jednak pro vady řízení, jednak pro nezákonnost, ohledně Filipa F. pro vady řízení; jinak zamítá se stížnost jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — — —

O stížnosti vznesené Filipem a Antonií F.... proti rozhodnutí tomuto uvážil nejvyšší správní soud toto: — — — — —

Další námitka, že zápis o jednání nebyl stranám předložen k podpisu, vytýká vadu řízení, neboť zápis ten od stran podepsán není a také není konstatováno, že by byly strany podpis odepřely. Avšak stížnost sama uvádí, že zápis byl veden a že hned na to bylo prohlášeno naříkané rozhodnutí. Z toho jde, že zápis ten psaný zapisovatelem, byl ještě za přítomnosti stran hotov a k podpisu způsobilý. Nemůže-li však stížnost ani tvrdit, že by byl zápis diktován nesprávně a nemá-li jiných věcných námitek proti němu, jest pouhé nepodepsání jeho stranami vadou, kterou nelze pokládati za podstatnou.

— — — — —

Pokud pak žalovaný úřad zamítl stížnost Antonie F. proto, že není od ní vlastnoručně podepsána a poněvadž advokát stížnost sepsavší nevykázal plné moci, sluší uvážiti, že pro řízení administrativní zákon nikde nestanoví, že by z těchto důvodů mohl býti opravný prostředek odmítnut, a že naopak plyne z ducha celého zákonodárství — jemuž nelze přičítati úmyslu dopustiti újmu na právu materiálním pro snadno napravitelný poklesek formální — i ze zásady oficiosnosti ovládající administrativní řízení, že nedostatek takový, ač-li úřad chová odůvodněné pochybnosti o tom, pochází-li určité podání od strany v něm označené a bylo-li podáno s její vůlí, má úřad odstraniti tím, že si vyžádá plnou moc, resp. výslovný souhlas či vlastnoruční podpis strany. Žalovaný úřad jednal dne 28. července 1920 i s Antonií F. i s jejím právním zástupcem a mohl tedy již z dostavení se neobeslané stěžovatelky a z tohoto společného jednání souditi, že stížnost podána byla s jejím souhlasem. Zbývaly-li přes to nějaké pochybnosti v tomto směru, měl žalovaný úřad příležitost odstraniti je pouhým dotazem.

Neučinil-li tak a odmítl-li stížnost Antonie F. ze zmíněného formálního důvodu, porušil tím žalovaný úřad zákonné právo strany na vyřízení prostředku opravného. Bylo tedy naříkané rozhodnutí v tomto směru zrušiti pro nezákonnost...

Č. 707.

Zabírání bytů: I. Nálezy ve věcech zabírání bytů nemusí býti opatřeny poučením o prostředcích opravných. — II. Nezbytnými náležitostmi každého opravného prostředku jest, aby podání obsahovalo a s p o ň 1. projev věcné nespokojenosti strany s obsahem aktu a 2. projev, z něhož lze souditi na vůli strany, aby o věci rozhodla stolice vyšší. Neodporuje tudíž zákonu ani soisům, nepokládaly-li úřady podání, jemuž jedna z těchto náležitostí chyběla, za prostředek opravný.

(Nález ze dne 11. února 1921 č. 1631.)